

Dette værk er downloadet fra Danskernes Historie Online

Danskernes Historie Online er Danmarks største digitaliseringsprojekt af litteratur inden for emner som personalhistorie, lokalhistorie og slægtsforskning. Biblioteket hører under den almennyttige forening Danske Slægtsforskere. Vi bevarer vores fælles kulturarv, digitaliserer den og stiller den til rådighed for alle interesserede.

Støt vores arbejde – Bliv sponsor

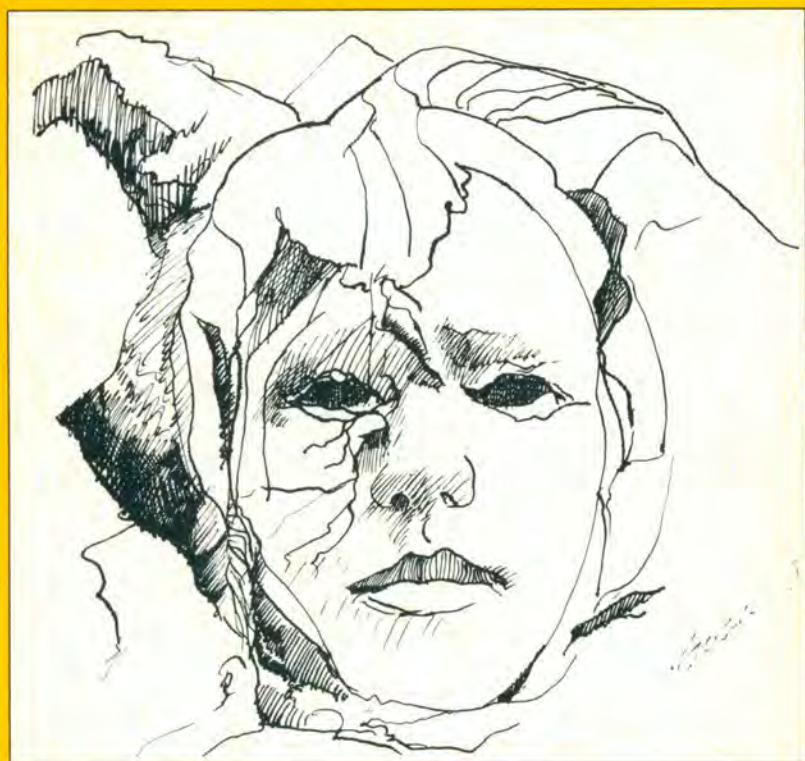
Som sponsor i biblioteket opnår du en række fordele. Læs mere om fordele og sponsorat her:
<https://slaegtsbibliotek.dk/sponsorat>

Ophavsret

Biblioteket indeholder værker både med og uden ophavsret. For værker, som er omfattet af ophavsret, må PDF-filen kun benyttes til personligt brug.

Links

Slægtsforskerens Bibliotek: <https://slaegtsbibliotek.dk>
Danske Slægtsforskere: <https://slaegt.dk>

DEN JYSKE IDRÆTSSKOLE VEJLE

ÅRSSKRIFT 1988

DEN JYSKE
IDRÆTSSKOLE
VEJLE

Udgivet af Den jyske Idrætsskole og elevforeningen.

I redaktionen: Alice Grønborg, Lischen Lyngholm, Gert Hansen (elevforeningen) og Ole Worm (ansvarshavende).

Meninger, som fremføres i de enkelte artikler, behøver nødvendigvis ikke at dække skolens synspunkter.

Forsidebillede er en maske lavet af Eduardo Soza.

Ana Marie og hendes mand Eduardo Saza kom til Danmark i 76, som politiske flygtninge. De har hele tiden arbejdet videre med deres kunst og har i dag Gallerie Deadline i Mejlgade i Århus.

Illustrationerne fra side 9 til side 42 er lavet af begge ovennævnte.

Alice Grønborg.

Tryk: Jelling Bogtrykkeri a/s

ANA MARIA GALMEZ (født 1950 i Chile)

Uddannelse: 1970-73: studerende ved Kunstfakultetet, Chiles Universitet.

1979 Industriel designer, Dansk Konfektionsskole, Herning.

Arbejdsområde: Tekstilsulptur, masker, blandform.

Udstillinger: Siden 1980 deltaget i en lang række kollektive og individuelle udstillinger på kunstforeninger, gallerier og museer.

1982: Performance, Herning Højskole. Latinamerikansk kunst i dag, Odense Universitet. Holstebro Kunstmuseum

1983: Sammenslutningen af Danske Kunstforeninger, vandrestilling.

1984: Lemvig museet.

1985: Musikhuset.

1986: Spoleto, Italie. Berlin, DDR.

1987: Performance, Ikast gågade. Udstilling i Ikast, Rådhuset.

1987: Performance-udstilling. Temateatret, Herning. Herning, Rådhuset, Århus, Rådhuset.

1988: Krukker, Ridehuset, Århus. Nikolaj Kirke, København.

EDUARDO SOZA (født 1950 i Chile)

Uddannelse: 1970-73 studerende ved Kunstfakultetet, Chiles Universitet.

1979 Industriel designer, Dansk Konfektions- og trikotageskole i Herning.

Arbejdsområde: Maleri, tegning, skulpture, blandform.

Vigtigste Udstillinger:

Censurerede: KE 1979, KS 1980, 1981, KP 1982, 1983, 1984.

Gruppeudstillinger: Oxyd, Kunstneriske Sammenslutning 1980, 1981, 1982, Gammelgård, Den Frie, Albertslund, Århus.

1982 Mixed medi, Herning.

1983 Sammenslutningen af danskunstforeninger, vandrestilling: »Latinamerika i dag«.

1985 Musikhuset, Århus.

1987-88 Århus, Rådhuset, Krukkers Jars. Nikolaj kirke, København.

I udlandet:

1982 Kangasala, Finland.

1982-83 Kunstnere fra Vestjylland i Norge og Sverige.

1986 Spoleto Italia. Berlin, DDR.

Museumsudstillinger:

1982 »ATLANTIS«, Holstebro Kunstmuseum.

1986 Frederikshavn, Kunstmuseet.

Performance:

1987 Ikast, gågade, udstilling Ikast, Rådhuset.

1987 Teamteatret, Herning.

Indholdsfortegnelse

Forord	5
Masker	7
Maskens magi.....	8
Der er kun ét billede	16
Du skal ikke være bange.....	23
Hopalong og Zorro	27
Lædermaske med fjer — som broche.....	32
Hverdagsmaske?	33
Masker	38
Narren	41
Pædagogik for forrykte — min narrestreg	45
Årets gang	51
Træk af skolens indre liv	52
Elevforeningen	55
Elevforeningens bestyrelse	56
Elevmøde og jubilæumssammenkomst 1989	57
Den jyske Idrætsskoles medarbejdere	58
Vinterskolen 1987/88.....	59
Kursusvirksomhed	63
Kursuskalender 1988	66

Forord

Masker

Gasmasker tages i brug igen. Truede folk beskytter sig mod giftige gasser.

BZ'ere skjuler deres identitet bag masker over for den verden, de lever i.

Masker har i århundreder beskyttet den, der bar den, mod omverdenens reaktioner. Masker har skabt det frirum, der gjorde det muligt at udtrykke sig frit og dermed eksistere, men ikke ansvarløst.

Den jyske Idrætsskoles årsskrift 1988 har valgt masken som tema.

Dette maskespils deltagere har de kendte »ansigter«, men vi har også ønsket, at andre skulle lette masken for at fortælle, hvad der gemmer sig bag masken.

Ole Worm

Masker

Maskens Magi

— et oplevet eksempel —

Da jeg i efteråret 1978 var på studieophold på Odin Teatret i Holstebro, overværede jeg for første gang en balinesisk maskedansforestilling — Topeng — som traditionen bliver kaldt.

Den balinesiske danser I Made Djimat var blevet inviteret af teatret til at undervise skuespillerne i balinesisk danseteknik og ved samme lejlighed give en forestilling.

Djimat er efter europæisk målestok en lille og buttet mand som kun indoneserne kan være det. Der er noget barnligt og uspoleret gemytligt over dette folk — noget der samtidigt står i stærk kontrast til det yderst raffinerede og stilistisk bevidste i deres adfærd og kultur.

I Odin Teatrets sorte sal, var der i den ene ende hængt et simpelt forhæng af mønstret bomuldsstof op på to stokke. Bagved kunne man skimte Djimat i et fantastisk dansekostume meditere på et antal masker, som lå spredt ud på et bord.

Der var en helt anden stemning over sceneriet, end der almindeligvis er før en forestilling. Her var ikke tale om at skjule noget for publikum bag kulisser og sætstykker. Det simple forhæng havde en mere symbolsk funktion som adskillelse mellem to virkeligheder. Der var heller ikke nogen udstråling af nervøsitet og lampefeber. Det var en teaterforestilling, men mere som hellig offerhandling til ære for danserens guder end for publikum.

Djimat skulle nu levendegøre en række forfædreskikkelser og mystiske figurer i en ældgammel dansetradition.

Efter at røgelsesduften havde bredt sig som et tæppe i lokalet og fortrængt alt dansk, og den karakteristiske polyrytmiske balimusik havde bearbejdet publikums ører i en rum tid, blev vores opmærksomhed tiltrukket af nogle rystelser og ryk i det simple forhæng. I et hurtigt ryk blev forhænget delt og vi så pludselig ind i en anden verden.

Vi stirrede ind i øjnene på en foruroligende maskefigur som på en nærmest insektagtig bevægelsesmåde nærmede sig os i små komprimerende ryk, afløst af afmålte marchagtige trin. Opmærksomheden blev splittet mellem figuresns fingre, der malede besværgende tegn i rummet og maskens udspilede øjeæbler med deres pågående pupiller. Det var som om figuren netop var ankommet fra en anden verden — som en gesandt, der skulle undersøge og bane vejen for at se, om stedet

Kongen repræsenterer det ædle, forfinede og blide

var værdigt til, at en højere person kunne gøre sin entré der. Figuren var et sindbillede på beherskelse og disciplin — vogteren og den, der baner vejen for det rene, ædle, sarte og blide.

Masken var ikke bredere end danserens ansigt, men sad nærmest i forlængelse af dette. Masken skulle ikke skjule. Dette skabte en illusion om et andet ansigt, hvad der også blev frembragt af den måde øjnene var udformet på. Deres udtryk ramte præcist den psykologiske tilstand som danseren skulle formidle — en vågen og vagtsom holdning, som ikke var decideret skræmmende eller aggressiv. Masken og dens blik blev ført af danseren således, at publikum fik tid til at projicere følelsesmæssige udtryk ind i den. Vi tolkede ubevidst maskefigurens motiver som man gør ved personer, der ikke kan formidle sig i et tilgængeligt sprog. Publikum fik aktiveret dybere liggende betydningsstrukturerede lag i bevidstheden og vi koblede dagligdagens klicheer fra.

Djimat overrasker som danser ved sine lynhurtige skift i kropsholdning. Dansen er i modsætning til vestlig dans karakteristisk ved, at danseren i lange sekvenser bevæger sig på det samme sted og så at sige modellerer sin krop i ekstreme bøjninger, vrid og vægtforskydninger, som lader os tro, at denne krop ikke er styret af menneskelige kræfter.

Men disse vridninger og bøj bliver udført med en lethed og elegance, som også fremkalder reaktioner hos publikum som ved overværelse af slangemennesker i cirkus. Samtidig med et udpræget element af helighed, kobles et element af artisteri, som vi ikke kender det fra kirkelige handlinger herhjemme.

Gennem århundreder er der blevet udviklet og raffineret elementer i denne dansetradition, så den er et effektivt middel til at formidle forbindelse med højere kræfter.

Guderne taler gennem danseren som ofte kommer i den tranceliggende tilstand.

Maskens funktion i den balinesiske kultur er primært at minde balienserne om, at virkeligheden er utroligt mere omfattende end den dagligdag, de er vant til.

Djimat skabte i den følgende timestid et fantastisk sceneri med et væld af figurer. Rummet var efter forestillingen fyldt med øjne, som blev hængende længe efter, at Djimat havde lagt sine masker til hvile i sin flettede kurv.

Herhjemme har vi ikke en lignende tradition. I de sidste årtier har

Dronningen repræsenterer det kvindelige

teatret beskæftiger sig med aktuelle problemstillinger og efter min mening stilles magien i skammekrogen.

Vi har fyldt teatret med teknik og effekter, men ikke bevaret troen på de helt enkle midlers overbevisende kraft. En sort plet på en hvid baggrund skaber dømoni, som ikke kan erstattes af digitale raffinementer. Men samtidig kan vi som mennesker ikke lade være med at læse ting ud af sammenstillingen to øjne, en næse og en mund, om det så bare er udtrykt ved to prikker og to streger. Disse få elementer trækker i høj grad publikums opmærksomhed til sig og skaber forståelser, hvadenten man vil det eller ej.

Det raffinerede ved de klassiske hovedtyper i balinesisk Topeng maskedans: Kongen, kongens førstemand, vismanden og dronningen, er deres uudgrundelige udtryk. De er f.eks. ikke klart smilende eller triste. Maskeskæreren ved af erfaring, at de klare udtryk ikke kan holde publikums interesse — dem bliver man for hurtigt færdige med at afkode.

Maskens magi skabes ved en bevidsthed om perceptionspsykologiske fænomener, podet sammen med en dyb respekt for de kræfter og ånder masken repræsenterer.

Magien kan forsvinde, hvis man ikke ofrer til maskerne jævnlgt. De skal tales til, skæmtes med, soves med og tages frem og stilles op på hæderspladser i dertil indrettede små templer.

Hvis man ikke viser dem respekt, hævner de sig og bringer ulykke. Magien er således noget der skabes og som derigennem giver adgang til højere oplevelser.

Jeg har senere flere gange været på Bali og der stået i lære hos maskedansere og maskeskærere.

Jeg har på disse rejser flere gange oplevet mig selv som en, der er gået over åen efter vand.

Min morfar og mormor havde en række anebilleder hængende på væggen og hver jul blev der sat grankviste bag rammerne. Anerne stirrede ned fra væggen og blev først nærværende ved denne højtid. På Bali sætter man skørter på templernes stenfigurer og giver dem friske blomster bag ørene ved religiøse ceremonier — de bliver vakt til live.

Det, vi med fordømmelse har kaldt afgudsdyrkelse og åndemaneri, har været spiren til en masketradition. Men vores behov for tilbedelse og hengivelse kan ikke svækkes — den overfører vi til andre områder — til helte og idoldyrkelse indenfor f.eks. sports- og musiklivet. Det

Kongens førstemand repræsenterer det handlekraftige

karakteristiske ved disse helte er, at de ikke er billeder på menneskelige sindstilstande, men oftest på ekstreme fysiske og tekniske kapaciteter. Af den grund bliver de hele tiden skiftet ud i takt med udviklingen og kan ikke tilfredsstille menneskets religiøse instinkter.

Århus okt. 88

Klaus Tams

Dramaturg

Dæmon repræsenterer det vagtsomme og fleksible

Der er kun ét billede...

Måske er der kun ét billede —
alle andre billeder er afledt af
dette ene. Måske er der kun det billede,
der fortæller hvad vi selv er.

Jeg betragter ikke —
jeg bliver set på.
Af øjne, der ikke er øjne.

Babymumie fra Quilakitsoq
1400-tallet

Et barn der har set mere end meget.
Blandt mammutfolk, konebåde og
kajakmænd.

Har du hørt åndemageren fra Kalasuk
granske det usynliges tanker?
Balsamisk levende ser du døden i
øjnene for at skræmme den væk.
Øjnene så det ske, men sjælen
sidder bag øjet.

Voksne efterladt i dødsbød.

Demeter fra Lykosura
antikken
frugtbarhedens moderlige gudinde.
Din arkaiske stumhed
rammer mig med hellig frygt.
Jeg kender dig allerede
selvom du er en fremmed.
Jeg kender dine skiftende ansigter.
Oplyst af nøgenhed —
i løbet af få øjeblikke
yngre og ældre.
I din stensøvn mister døden
sin ubarmhjertige realitet.
Hvornår var livet vort?
Mærket af livets fravær fyldes
øjnehulerne af et liv, der ikke er
af denne verden.

Fotos: Eli Ponsaing Tekst: Hans Lauge P.

Du skal ikke være bange....

Du skal ikke være bange
for at synge dig en sang,
hvis du får lyst i vilden sky
at vræle.

Blæs kun på, at andre ler,
syng blot mer og mer og mer,
til de selv får lyst at prøve mund
og mæle.

Du skal ikke være bange
for at danse dig en dans,
hvis du har lidt spjæt i fødder,
krop og hænder.

Har du lyst, så tag et spring
op i luften med et sving!
Stol kun på, at du igen på jorden
ender!

Du skal ikke være bange
for at smile meget mer,
der er nok af sure-petre her
på jorden,
som dit smilehul bør se,
så de selv får lyst at le,
sku' de blive køn're er det helt
i orden.

Du skal ikke være bange
for at lukke munden op,
spytte ud med dine egne ord og
tanker,
sku' du vrøvle, er det kun,
hvad der fra »de kloges« mund
løber ud i endeløse
tankeranker.

Du skal ikke være bange
for at gi' en ven et knus,
sige ham lidt af det pæne, som
du tænker,
for når verden mangler fred,
er det ej, når kærlighed,
men når mistillid sig over alle
sænker.

Du skal ikke være bange,
for de bange har det skidt,
når de ængsteligt sig bag
masken skjule,
når du tør ta' masken af,
og stå frem som DIG i dag,
har du ændret denne jord en
lille smule!
(Holger Lissner)

Ta' masken af, og stå frem som DIG idag — således lyder opfordringen i Holger Lissners »Du skal ikke være bange-sang« — som jeg holder uendeligt meget af.

I virkeligheden er der jo ikke noget finere end det øjeblik, hvor en maske glider af og et ærligt og oprigtigt budskab kommer til udtryk.

Prisvinderen, hvis benovede smil krakelerer, når han pludselig giver sig til at stortude af glæde for åben skærm.

Politikeren, der for en gangs skyld glemmer at tage forbehold og siger, hvad han oprigtigt mener.

Kollegaen, som en dag ikke svarer det sædvanlige jeg-har-det-fint, men indrømmer, at han har det skidt og faktisk gerne vil snakke om det.

I virkeligheden er det jo en tillidserklæring, når vi smider masken for at blotte glæde eller sorg. Et dyrebart og fint øjeblik, der skal behandles varsomt, ellers kan man risikere at masken lynhurtigt ryger på igen.

At sminke sig kaldes i skuespillerjargon: at lægge maske. På en måde er vi alle skuespillere på livets skrå scene, og ind imellem hører maskerne til, for at spillet kan gå videre. Det er en kendsgerning, at vi til tider kan ha' meget svært ved at undvære vore masker. Vi luner os bag dem, vi gemmer os. Den danske maske er ofte flink, smilende, pæn, overfladisk, farveløs, ligeglad og uforpligtende.

Ofte dækker masken over arrede sjæle, som vi er bange for at blotte — det ville måske blive brugt imod os, hvis vi blottede/afslørede den. Det er farligt at smide masken. For vores tid — 80'erne — er for alvor VINDERNES TID — de stærkes, dem der klarer sig trods alt.

Det frygtelige er, når maskerne således af forskellige årsager på det nærmeste smelter sammen med ansigtet og ikke er til at få af igen.

Vi bør alle værne om åbenheden og med jævne mellemrum skubbe til maskerne efter bedste evne. Det kan man gøre på mange forskellige måder. Personligt kan man f.eks. indrømme en svaghed eller be' om hjælp til et eller andet, så man viser, at man heller ikke selv har superkontrol over alt i sit liv.

Det handler med andre ord om at bekende kulør på godt og ondt. Og det handler jo i aller højeste grad om at turde.... At turde udtrykke sig — at turde at vise sig selv — hvad enten man vælger at gøre det på den ene eller anden måde — og hvad enten det gælder glæde eller sorg/problemer.

Som Søren Kierkegaard har skrevet det:

AT TURDE er at miste fodfæste
IKKE AT TURDE er at miste sig selv...

Bevægelsespædagogen, Lisbeth Hultman har anno 1988 udtrykt det samme i relation til det at vise ansigt, det at udtrykke sig:

I det øjeblik vi udtrykker os, viser vi os selv. I det øjeblik har vi mulighed for at blive SET-HØRT-MODTAGET-OG FORSTÅET. I det øjeblik vi udtrykker os har vi også mulighed for at komme tættere på os selv, og det kan kun styrke det, der er vor egen identitet.

Men i det øjeblik vi udtrykker os har vi også muligheden for det modsatte nemlig at blive OVERSET-OVERHØRT-AFVIST-OG MISFORSTÅET.

Derfor ved vi det er SÅRBART at udtrykke sig.

AT TURDE vove at være i denne sårbarhed er også en styrke.

IKKE AT TURDE vove at udtrykke sig er at gå imod sig selv; er at gå imod selve livsstrømmen...

Jytte Poulsen

Hopalong og Zorro

Det var lørdagene
det startede med.

Fra klokken fire sad vi
med nakken bagover på barberstolene,
som de tre første rækker hed i Kino Palæet —
for 35 øre.

Vi havde vores helte:

Hopalong Cassidy og hans gamle ven, Fuzzy.
Den ene af dem hjalp altid den anden,
og ellers var det omvendt.

Deres masker var det åbne ansigt.
Banditterne derimod bar banditos — tørklæder —
som maskering.

De skulle jo skjule noget.
Sådan var de — de skurke.

Jeg har aldrig set Fantomets ansigt —
gemt som det var bag den sorte maske.

Men han var go', Fantomet.

Man var tryk i hans selskab.

Ofte blev man ærgerlig,

når serien sluttede midt i det hele,

og man måtte vente en hel uge på at komme videre.

Bjørnebanden kunne måske mildne lidt på det.

Den bande var tit med på toilettet.

Fantomet derimod enten i stuen, på værelset eller i sengen.

Men aldrig på lokum.

Aldrig!

Batman var ikke rigtig mig.

Det blev derimod en anden flagermus
mange år senere.

Den af Johan Strauss, hvor Dr. Falke tager hævn
over sin ven Eisenstein, der tidligere har klædt

Falke ud som flagermus, da han — Falke — var fuld.

Men Sorte Maske ---
ham var der noget ved,
men komme på højde med Zorro
det kunne han ikke.

Zorro —
en ridende Robin Hood i amerikansk-mexikanske kulisser —
formummet bag sin sorte maske,
klædt i sort, med et stort, sort slag,
sort, bredskygget hat og
somme tider med håndpisk og kårde.
Zorro, som hjalp de fattige, men hæderlige,
han tog fra de rige og gav til de fattige,
Zorro, som var ædel, retfærdig og selv af adel.
Om dagen godsejer og noget så vellidt,
om natten drønende af sted i sort
med sit overslags røde indvendige farve
flagrende ud til siderne og mest bagud,
mens hans sorte hest i strakt galop
førte ham frem — og altid til tiden.

Supermand var heller ikke lige mig.
Jeg kendte ham — bevarer!
Men dyrke ham på linie
med Hopalong og Zorro — nej!
Medlem af Hopalong Cassidy-klubben det var jeg —
med billede af William »Hopalong Cassidy« Boyd
og selvfølgelig sad han på Silver.
Den kunne ikke hedde andet.
Så hvid var Hopalongs hest.
Somme tider kunne den endda klare
at hente hjælp til Hopalong —
helt af sig selv.

»Handsjud eller bukserne ned«.

Vi kunne sige det på den mest overbevisende måde.

Kun i ny og næ røbede
den sønderjyske accent
vores egentlige herkomst.

Vi havde ikke bare bukserne på
— også maskerne.

»Fastelavn er mit navn,
boller vil vi have.

Hvis vi ingen boller får,
laver vi ballade.

Syv høns og jen kok,
nå har vi sunget længe nok!«

Sådan sang vi bag vores masker
eller i det mindste udklædte,
mens vi gik rundt fra dør til dør,
raslede med bøssen og strakte hånden frem
for at modtage småkager, slik eller penge.

Og så var vi igen cowboydere og indianere —
i skiftende reservater.

Først var der London,
selvom det bare lå på den anden side
af hovedvejen.

London hed det altså,
og der boede Vonsilds far,
og han bestemte over Zonen's brandbiler og ambulancer,
som altid holdt klar til udrykning.

I London var der mange gode gemmesteder —
både for indianere og cowboydere.

Senere hed reservatet Pladsen.

Der var fyldt med træer
— over det hele —
sikkert fem eller seks,
men det var det samme som fyldt
— dengang.

Vi døde tit
og dræbte mange.
Var nok noget bedre til at ramme
end til at blive ramt.
Og mulighederne for togoverfald var formidable.
Jernbanen gik lige forbi Pladsen,
og det ene tog efter det andet
blev afsporet, stoppet og overfaldet,
uden DSB overhovedet fik mistanke
eller havde forsinkelser.
Her var bare tog — og overfald —
til tiden.

Der kom nye masker —
skolemaske, fodboldmaske, lyvemaske,
ked-af-det-maske, glad-for-det-maske,
Pressens-Radioavis-maske (Christian Winther Washington),
sur-på-maske, komme-for-sent-til-spisning-maske,
jeg-har-sat-min-cykel-ned-maske,
forelsket-maske
— et misk mask af masker,
som vi tog af og på mange gange.
Og ude i den store verden
var der mange flere af slagsen,
som jeg ikke kendte til
— dengang.

Jørn Richter

Lædermaske med fjer — som broche

Skal bruges:

Støbeform til ansigter (købes i Fredensborg Indkøbscentral).

Gipsmasse (købes samme sted).

Små skindlapper i handskeskind.

Lim (som binder læder).

Fjer

Brochenål

En skål og en ske.

Gipsmassen røres op med vand til en konsistens som tyk sovs og hældes i støbeformen. Efter 1/2 til 1 time slås hovedet ud af formen, — bør herefter tørres helt.

Skindet klippes groft til en firkant og lægges i blød i vand. Lim smøres ud over ansigtet, vandet trykkes ud af skindet, som derefter strækkes og lægges nedover gipsformen. Med fingrene trykkes skindet ned i alle riller på ansigtet og skubbes tæt ind til kanten af hovedet. Lad det tørre (ca. et døgn).

Til sidst limes et par flotte fjer på bagsiden sammen med en brochenål og ---1,2,3 du har lavet en flot, speciel broche i eget design.

Hovedet kan naturligvis laves større som vægophæng eller placeres i en lille trækasse med glasfront — sammen med tyl, en tørret rose, en firkløver, et ønskeben eller andet godt — som en magisk kasse. Bare brug fantasien.

*Kærlig hilsen
Alice Grønborg.*

Hverdagsmasker?

Alle disse masker.

Hvem gemmer sig bag dem?

Det gjorde i hvert fald Fantomet,
men han havde nok læst om Batman,
eller var det omvendt?

For slet ikke at tale om den ridende Zorro,
en forsinket Robin Hood udgave,
som efter at have besejret de onde
ridsede sit Z med kårdens stålspids.
Åh, Zorro,
rid igen og fjern nutidens danske Z,
og rids dit eget i stedet.

Ku-Klux—Klan

gemte sig bag masken
ved at trække hættten ned over ansigtet,
og bag masken kunne klanen
nyde synet af dinglende sorte,
som var blevet henrettet,
fordi der var mange hvide,
som syntes, at det havde de fortjent.
Spidshuen som værn mod genkendelse,
mens de rascistiske voldshandlinger
udføres i ly af mørket.

Mange danske ifører sig fordommens
sådan-er-det-jo-bare-maske.

Åh, sikken herlig spidshueanonymitet!
Bag masken og under spidshuen
kan de så gå i kor:

»Danmark for danskere.«

»De flygter af bekvemmelighed.«

»De får bare det hele forærende.«

»De vil jo ikke indordne sig.«

»De ender med at tage det hele.«

Så det med og finde en grimasse
som kan passe.

Masker og mumificering styrker følelsen
af fællesskab,
man får et tilhørsforhold,
når man bærer den samme maske,
og man indordner sig under den fælles sag,
som udføres i småborgerlighedens mørke.
Og i mørke er som bekendt alle katte grå,
og de er svære at identificere.
Men der er mange. Også hunde.
Man hører tydeligt deres gøen.

»Os nok« står der på den selvbyggede villa.
Efter maskernes nat står der
»Os selv nok«.
Så er det hele ikke længere enormt lækkert.
Nu nøjes man ikke med at tage masker på —
man ruller også gardinerne ned,
lukker virkeligheden ude.

Der er et yndigt land...
Lad sløret falde, Fatima.
Vær dig selv —
bare du ikke generer os.
Vi er os selv,
men vi er godt nok bedst os selv
bag maskerne.
Så sejler vi hyggeligt
op ad åen
og ned ad åen igen — åh, så hyggeligt —
båret frem af en stor, fælles, hyggelig ølbølge.

Vi er så hyggelige i Danmark.
Går med hyggemasker, holder hyggemarked
i vores hyggestuer,
hyggefiser, hyggehygger.
SKÅÅÅÅL! Ned med lortet!
Vi føler et stærkt fællesskab,
når vi bøvser øl sammen,

maskerer os med Dannebrog
og halvfulde skråler
Der er et yndigt land....

Den slags betyder noget for os,
og det vil vi
FANDENGALEMIG have lov til at beholde
UDEN indblanding udefra.
Vi elsker det problemløse
og tager ingenting alvorligt
— undtagen os selv og hyggokratiet.

Maskens tvetydighed:
masken er hvad den viser,
men den er også det den skjuler,
det vil sige,
det den bevidst ikke viser.
De gode tiders maske
skjuler de dårlige tiders.

Når det går ufattelig godt,
har vi plads til alle.
Så gør vi gode miner til
senere dårlige tiders slette spil.
Og det er miner med drøn i,
som først høres og ses,
når masken vendes om og viser os
de dårlige tiders maske.
Så er det danske hyggeteater blottet for lyst
til at se både det lyse og det mørke.
Den sorte maske indtager
den uhyggelige hovedrolle
i hyggelandets selvtilstrækkelige maskerade.

Men den samme maske
gør os så stereotype og uniforme
— næsten uhyggelige —
når vi bærer den for længe ad gangen.

Vi bliver så udtryksløse
og kan kun gøre.
Skal klokken slå tolv,
før vi lader masken falde?

PS!

Fordi utroligt mange bærer den samme maske,
behøver det jo ikke at være det samme som,
at der nu også er tale om
den rigtige maske.

Jørn Richter

Masker

Ordet slår så mange strenge an hos mig. De masker vi bærer, og de masker vi er.

Da min datters første efterskoleophold var ved at lakke mod enden, sad »vennerne« og hørte sidetrykte sang igen og igen. De tudede, holdt om hinanden og hørte ordene endnu en gang.

Sangen udtrykte, hvad de følte. Et fantastisk år på Samsø efterskole var slut. Mange af dem skulle ikke ses igen. Året havde også haft sine svære tider, men oplevelsen nu til sidst var, at »vi har brug for hinanden«, men at løgnene og maskerne ofte skjuler det faktum, at vi alle sammen er ens, når det kommer dertil.

En oplevelse vi genkender, men ind imellem tror, at vi er kommet over. For vi er da blevet mere åbne med alderen, vi har da indset at så mange ting i livet er fælles for os. Usikkerheden er da overstået sammen med løgnene og facaden?

Desværre er det ikke sådan. Nok er vi kommet videre, fremfor alt blevet ældre. Vi ser og oplever tingene knapt så skarpt og uforsonligt som i ungdommen, men ellers er meget som før. Løgnene og maskerne lever fortsat. Somme tider når jeg sidder til et møde tænker jeg på, hvad der gør, at det

Vi har jo brug for hianden
hvorfor lade som om
at vi kan klare os uden et smil
en hjælpende hånd
vi har jo brug for hinanden
hvorfor lyve om det
hvorfor skjule et savn
vi ved alle folk kender til

Jeg er træt af at lyve og tie
træt af altid at la' vær
at sige hvad jeg tænker på
vise jer hvem jeg er

For jeg vil bruge og bruges
ja' jeg vil gi' meget mer'
jeg vil nå ind til den verden
hvor glæden og smerten
lever og er
ja, jeg vil bruge og bruges
fordi mit liv er så kort
til alle dem der vil ha' det
til dem der tør ta' det
gi'r jeg det bort

Vi har jo brug hinanden
det er let nok at se
vi er allesammen ens
når det kommer til det
vi har jo brug for hinanden
vi kan ikke la' vær
vi bli'r nødt til at sige hvad vi
tænker
og gi' hvad der er

visning på øvelser foran et spejl. I tre minutter skal man stå og sige til sit spejlbillede, at man er smuk. Det skulle gøre underværker, men hvem formår at holde ud så længe?

Faktisk vil jeg vove den påstand, at vi ikke ville genkende os selv, hvis vi mødte os! Altså hvis det lod sig gøre at lave en model af os og lade den have samme stemme, bevægelser etcetera. Måske ville vi endda blive irriterede på netop det udsende, den stemme o.s.v.

Meget kan vi finde en forklaring på. Vi kan gå til psykologi og terapeut. Vi kan få og lære os massage og zoneterapi. Såre godt og fint. Men måske er livet sådan en rejse. En stadig udvikling af kendskabet til sig selv og andre, og omvendt. Måske kunne vi også hjælpe hinanden lidt mere end vi gør. Derhjemme og på arbejdspladsen. Men det kræver mod, for vi har defineret venskab med enighed og rygklapperi, hvor der kun sjældent er plads til ærlige meninger og medynk.

Modynk. Et ord af forfatteren Cecil Bødker. Et ord der præcist udtrykker hvad støtte og hjælp mellem mennesker kan være. Medfølelse/medynk kombineret med modsigelse = modynk.

Cecil Bødker bruger det i bogen Evas Ekko, men havde allerede inden skildret ordets indhold i bogen »En vrangmaske i Vorherres strikkesøj«. Bogens hovedperson, en gammel skomager, opfatter sig selv som en vrangmaske. Igen og igen vender han tilbage til barndommen, ungdommen, ja hele livets ikke særligt morsomme hændelser. Bittert beskriver han sig som en vrangmaske i Vorherres strikkesøj. Heldigvis har han en stout kone, der lige så ofte siger ham imod og husker ham på, hvordan det også var. Modynk!

Masker er så meget. Det kan være godt at trække rullegardinet ned, men det er især godt at vide, hvornår man gør det, og hvorfor.

Så nu vil jeg lægge en ansigtsmaske og hvile inde bag ved. Det ved jeg da hvad er og giver!

*Eva Skærbæk
Lektor ved Nordens
Folkelige Akademi*

Narren

Bag de folkloristiske sambamasker udspiller sig en verden med sin egen livsrytme. I korte, men nøje planlagte tidsrum indfanges vi af musikken, maler vi os, skejer ud, og lader hæmningsapparatet svækkes for at gøre plads til det impulsive — det livsbekræftende, fjollede og naragtige. Hver tid, hvert land og by har sine narre.

Narren får en funktion midt i en nyttebetonet verden — selvom fænomenet er uden fornuft. Funktionelt betragtes narren som den lynafleder, ethvert samfund måske har brug for at undgå, at spændinger udløses indad, men ledes uden om, i andre tilfælde opfattes narren som et samfunds nødvendige enfant terrible, der siger det, der siges skal og dermed sporer til ny udvikling.

Masken har samme alder som mennesket.

Stedet er Middelhavet og tiden omkring år »0«.

Huden af slagtede dyr eks. får tjente tidligt som middel til opbevaring af vin, olivenolie osv. Det slagtede dyrs torso krængedes ud. Een enkelt åbning snørredes ikke til, og sækken kunne således bruges indenfor håndværk som eks. jernstøberi. Tilfældet eller det geniale indfald gav blæsebælgen en ny funktion: legeredskabet en bold.

Denne lille dyresæk kaldtes på latin *follis* (i mindre format *Folliculus* — som stadig anvendes som begreb indenfor anatomien). Den var i eet stykke — uden sammenføjninger. Luft kunne indblæses og delvis forhindres i at undslippe vha. en lille læderlap. *Follis* var således en lædersæk fyldt med luft.

Gummiblæren er en senere opdagelse.

Denne primitive konstruktion bevirkede, at boldens spændstighed lod noget tilbage.

»Klatten« har vel været lidt slatten.

I kejsertiden blev fænomenet *follis* navnet på et af de 4 romerske boldspil.

»haec quae...

folle minus laxat....

...er ikke så blød som *follis*...

Iflg. en middelalderdigter blev bolden sat i spil vha. et slag med armen.

Dette spil havde samme nutidige mål: at være folkelige adspredelser, men var desuden terapeutiske hjælpemidler eller et træningsmiddel for de kejserlige soldater, hvor eks. Augustus ændrede træningen fra ridning og våbenbrug til boldspil med bl.a. *follis*.

Navnet *Follis* på boldspillet med den opblæste sæk, fik imidlertid i slutningen af kejsertiden en metaforisk betydning.

Den store kirkelære Augustinus brugte for første gang i 400 e.Chr. *follis* i den overførte betydning

»Der findes mennesker, der er som opblæste *sække* fulde af hovmodets ånd, ikke store af størrelse, men....

Den moderne romanske betegnelse for en nar stammer således fra det latinske *follis* i betydningen blæsebælg — bold — en person, der puster sig op til noget.

Follis genfindes sprogligt som *fol* (old. fransk); *fou* (nuv. fransk) dvs. den, der har hovedet fuldt af luft, dvs. en tåbe, en nar. Det samme ses i det eng. *fool*, og *fjols* (dansk i nedsættende betydning). På fransk ses ordet første gang som *fou du roi* — (en hofnar) i Rolandskvadet.

Fra den tid er en nar en person, som puster sig op og får en anden form og et andet indhold.

Som vi alle ved, er der en verden til forskel på en bold med eller uden luft. Den bløde mellemvare (det middelmådige) bevæger sig trægt med stor friktion mod omgivelserne. — Uden sfærisk lethed.

Med eller uden blære er boldens karakteristiska alene knyttet til den indespærrede luft. Det, der ingenting er, — som ikke er til at føle på, men som dog rummer sandheden, gør den ustabil, uregerlig, utro.

Det tvetydige *follis*begreb — var det en bold? eller var det en person? forsvandt. Bolden tabte pusten, og narren fik monopol på navnet indtil i dag!

Narren, som gemmer sig bag en farverig maske, skulle således foregive en anden verden. Ved det franske hof — især under en central kongemagt — kunne hofnarren udtrykke oppositionens farlige meninger uden risiko, idet narren jo var beskyttet af sin tåbelighed.

En ventil for censuren.

Men samme nar kunne udsende kongemagts luftige meningsbaloner, for at systemet kunne se de folkelige reaktioner herpå.

I dag er narrens dragt mindre iøjenfaldende.

Bag masken har narren dog stadig det frirum og dermed mulighed for et frisprog. Masken er stadig det beskyttende skjold, bag hvilket luftige, spændstige, eksperimenterende vanvittige overvejelser kunne få den nødvendige fred til de ofte konstruktive angreb på systemet.

Bolde har det på samme måde.

De er uregerlige systembrydere — rullende anarkister, der kan tage alle retninger ved den mindste påvirkning.

Intet boldspil uden spændstig bold, hvorfor spillets deltagere selv sørger for, at den nødvendige luft er til stede. I det noget større maske-spil burde deltagerne også sørge for at holde narren i live.

Men dagens nar er det måske på trods?

LEST FOOLS SHOULD FAIL

True wisdom knows
it must comprise
some nonsense
as a compromise,
lest fools should fail
to find it wise.

Piet Hein

Ole Worm

Denne artikel vil prøve at belyse underviserrollen i den ekspressive idræt. I som er trænere, instruktører, idrætspædagoger, helseinformatører, sundhedsarbejdere m.fl. føl jer ikke trådt over tærerne. I er skolede til sporten og sundhedsidrætten, men skal I fungere i den ekspressive idræt er I nødt til at »omskole« jer. Vil I ikke undervise i ekspressiv idræt kan I alligevel hente inspiration fra artikelen. For narren og hans følge er vitaliserende inspirationskilder for os alle.

Pædagogik for forrykte - min narrestreg

Luk døren op til idrættens rum!

Ser du et kaos, en tilsyneladende ustruktureret aktivitet, en popcorn gryde uden låg. Vend dig da ikke bare om! Ser du nøjere efter, vil du opdage, at der bag al virakken skjuler sig en vis form for orden. Det er den ekspressive idræts organiserede kaos, du oplever. Hvis du har svært ved at få øje på læreren, er du tilskuer til den overvågningsbefriede *ekspressive idræt*.

Ser vi på sportens arena møder vort blik en anden form for orden og en anden undervisertype. Rolleforventningen, der ligger indstøbt i *trænerens* og *instruktørens* undervisningssituation ser helt anderledes ud. Det gælder der om at finde effektive metoder til præstationsmaksimering, hvilket er trænerens opgave. Idrætsudøveren stoler 100% på sin instruktør og lyster ham i en fast tro på, at det er til eget bedste. Her stiller alle krav til alle, og præstationerne kan måles og vurderes. I de mest ekstreme situationer kan en træner få en kvindelig idrætsudøver til at gøre sig gravid lige før en vigtig konkurrence, for derved at øge kroppens præstationsformåen. Efter konkurrencen får hun så abort. Træneren lægger vægt på resultatet og vælger at se bort fra den menneskelige faktor, hvis den har en negativ indflydelse på opnåelsen af målet. En sådan underviserrolle er uforenlig med den ekspressive idræt.

Helseinformatøren og *-pædagogen* er to andre figurer, som også er involverede i idrætten. De giver gode råd og beskriver, hvordan idrætsaktiviteten skal udføres for at kunne leve op til de krav til bevægelse, som helseaspektet stiller. De udgår fra aktivitetens nyttevirkning, hvilket af og til kan føre helt ud i det absurde. Følgende information fra en helseinformatør, får en til at tro, at en nar har hvisket i hans

øre: » *Det er sundere at løbe baglæns, for så sætter man trædepuden i først. Det er langt mere skånsomt for benene, end hvis man sætter hælen i først. Læg-muskler og hæl-sener belastes ikke så hårdt. Risikoen for knæ- og fodskader forringes også ved baglænsjogging.* «

En helseinformatørs rationelle fornuft og pædagogens tiltro til sammenhængen mellem årsag og virkning kan ikke fungere for den ekspressive idræt. Underviseren, som forsøger at forklare alting, mister den væsentligste pointe, nemlig den sanselige krop.

Hvordan er underviseren da i den ekspressive idræt?

Rent *menneskeligt* bør hun rumme de kvaliteter, som mine elleve teser beskriver¹⁾. For hvordan skal man kunne få en deltager til at tro på, at han er nogen, hvis man selv som lærer er helt uden selvtilid. Naturligvis må hun også tro på sin egen dømmekraft og på, at alle deltagerne besidder et skabende potentiale. I selve undervisningssituationen skal hun være lydhør over for både individets og gruppens processer. At leve sig ind i nuet og frigøre sig fra at være sin egen og andres iagttagere er en anden vigtig forudsætning, hvis man skal kunne aktivere den sanselige krop. For at undgå, at den ekspressive idræt ikke bare bliver terapi og tidsfordriv, kræves det af underviseren, at hun er analytisk og i stand til at igangsætte refleksioner hos deltagerne. Hvis hun tror, at alt kan beskrives, vil hun få svært ved at håndtere de irrationelle aspekter i den ekspressive idræt. Hvis hun undgår grænser og er bange for at tage en risiko, er det naturligvis vanskeligt at arbejde med temaer som tabu, angst, kropskontakt og næsten umuligt at eksperimentere i undervisningen. Savner hun som lærer evnen til at lytte og leve sig ind i et andet menneskes situation, vil hun komme til at savne en vigtig forudsætning for at gøre den ekspressive idræt levende.

Den ekspressive idræt er både underviserens og deltagerens grobund, hvis blot vi får det første frø til at spire.

Konklusionen på det, jeg nu har beskrevet, leder frem til den eneste mulige konsekvens. Vi må tage afsked med de traditionelle underviserroller og byde nogle nye velkomne. Hvis vi ændrer på vort idrætssyn og dermed ønsker at realisere en anden idræt, er vi samtidig tvungne til at forandre underviserens rolle. Træneren er skræddersyet til sporten, form og indhold passer sammen. Ønsker han at gå i gang med at arbejde med den ekspressive idræt, vil han være tvunget til at omskole sig. Alle vi, der er vokset op med sporten og nu er indstillet på

forandring, må nødvendigvis arbejde på vor egen personlige udvikling.

Vi har brug for at se på os selv med nye øjne, og betragte vore roller i første omgang som *igangsættere* og *animatører*, ikke som pædagoger og undervisere.

Som igangsættere skal man kunne initiere læresprocesser, som drives af eleven selv. Han skal ikke være den, der overvåger, og som kører processerne hele tiden, men i stedet som katalysator. Deltageren drives af sin egen skabende kraft, men konfronteres og må tumle med de processer, som igangsætteren har startet. At være animatør vil sige at kunne levendegøre undervisningssituationen, give den sjæl (latin: *animare* = besjæle). Han betragter det tekniske som underordnet helheden. Først kommer oplevelsen, fascinationen og fantasien. Siden følger refleksionen, analysen og evalueringen. Ved at vække engagement og stimulere indlevelsen, muliggør han en livlig og levende ekspressiv idræt.

Måske skulle den ekspressive idræts underviser fungere som en *intraprenør* (entreprenør samordner indefra, mens en intraprenør udefra går ind og gør det usynlige synligt). en intraprenør står udenfor og besidder derved overblikket, som er nødvendigt for at kunne igangsætte de ideelle processer.

Trænerrollen har hentet sin inspiration fra militæret, læreren, virksomhedslederen og videnskabsmanden. Helseinformatøren er påvirket af lægen, præsten og politiet.

Den igangsætterrolle, der søges i den ekspressive idræt, er måske en kombination af narren, gøgleren, klovnens, mystikeren, kunstneren og artisten.

Vær ikke forskrækket over dette. I os alle findes spor af disse figurer, som ligger og venter på at blive forløst. Helt sikkert ønsker vi, som narren, at kalde »kongen for vor tjener« og *vende op og ned* på alting. Ved en sådan handling fremtræder hverdagen pludselig i et nyt lys, og vi tvinges til at se på den med friske, åbne øjne. Hvis narren opdager disciplineret løbeopvarmning på to rækker rundt i salen, forsøger han at skabe virvar med vedvarende intensitet. (Med den enkle ændring kan man blive opmærksom på, hvordan organisation og menneskesyn hænger sammen). Narren er en antihelt. Han sætter spørgsmålstejn ved om flid, pålidelighed, fantasi og seksuel afholdenhed er betingel-

ser forat være en perfekt underviser. Han er virkelighedens Peter Plys, som lykkes uden at anstrenge sig for at lykkes. Med burlesk og grotesk spøg og skæmt får han os til at le af selve latteren. Hans narrestav er *humoren* og hans bjælder klinger livsbekræftende. Hvis du leder ordentlig dybt inde i dine gemmer, vil du opdage, at han ligger parat til at springe frem for at slå en befriende skid, der får verden til at vågne af sin tornerosesøvn.

En anden kvalitet, som igangsættereren af den ekspressive idræt må besidde, er *gøglerens* mangel på *moral*. Ved ikke at have moral kalder man på moralnormer hos dem, der deltager i hans uforsvarlige handlinger. I den ekspressive idræt kan vi gennem *gøglerrollen* gøre et forsøg på at forstå modsætningen mellem den formelle frihed, som tilbydes i det demokratiske samfund, og den oplevelse af tvang, ufrihed og magtesløshed, vi kender. *Gøglerens* kvaliteter kan føres os til *grænserne* og derved give os større chance for at forstå os selv og andre. Han er en antipædagog som gør — »ingenting for fuld udblæsning«, som *gøgleren* Tonni plejer at sige.

At *gøre sig selv til grin* og at *være let at snyde* er to befriende egenskaber, som en igangsætter må besidde. Gør vi os selv til grin uden at miste os selv, behøver vi aldrig at kæmpe for at få prestige. Ideelt set tager indlæringssituationen form af den pilfingrede, barnlige nysgerrighed. I forhold til dette kan vi hente inspiration fra *klovnen*, som oversat fra engelsk betyder »klumpedumpe«. Luk ham indenfor i idrætsundervisningen, så vi lærer at sænke paraderne over for hinanden.

Almindeligvis ønsker både lærer og elever at få argumenter og rationelle forklaringer på de aktiviteter, de skal lave. Idrætsverdenen er fyldt med trættende snusfornuft. I den ekspressive idræt kan ikke alting oversættes til verbalt sprog, eftersom mange af de virkeligheder, som omgiver os udelukkende kan beskrives af *mystikeren*. Det irrationelle omkring os kræver et *irrationelt sprog*. Den østerlandske bølge af forskellige kropskulturer, som er dukket op i de seneste år, kan efterlignes mekanisk, eller integreres gennem en vesterlandsk tillem্পning. *Mystikeren* i os alle kan finde kernen og ideen i de forskellige kropsaktiviteter og omforme dem til ekspressiv idræt uden at sjælen mistes.

Den ekspressive idræt vil gøre det *synlige synligt*. Præcis som *kunst-*

neren, der maler de hverdagsting, vi er omgivet af. Ved at male to søm og en brækket børste og derefter ramme billedet ind, ønsker hun at få os til at se det, vi sædvanligvis overser. Hun stoler på intuitionen og har finindstillet sine sanser for at kunne opfatte det, vi oftest går forbi. I kunsten kan vi forstå og bearbejde virkeligheden på en anden måde. At igangsætte aktiviteter, som giver en æstetisk oplevelse, er et ideal i den ekspressive idræt.

Betragter vi en undervisningssituation, ser vi tydeligt, at læreren står på en scene. Det er uundgåeligt. Opsætningen er givet, en aktør og (mindst) en tilskuer. På scenen har alle handlinger en betydning. Ordene, gestus, stemmen, kropssproget, rækkefølgen, rekvisitterne, interaktionen..... påvirker undervisningen. *Artisten* ved, at sangen, digtet, emnet m.m. er det primære, men han ved også, at formen har en betydning for indlæringen. Gennem præsentationen af emnet giver han det en farve. En anden vigtig kvalitet, vi genfinder hos *artisten* og fremfor alt hos *klovn*en, er evnen til at kunne *improvisere*. Ved at være vågen over for sine omgivelser kan man hente stof derfra til undervisningen. Når den ekspressive idræt leger med tilfældigheden og øjeblikket, skaber den en meningsfuld nærværenhed.

Fælles for narren, *gøgler*en, *klovn*en, *mystiker*en, *kunstner*en og *artist*en er, at de ikke tager tilværelsen for givet. De lokker nysgerrigheden og åbenheden frem.

Ved at hente inspiration fra de forskellige figurer, som jeg har beskrevet, kommer vor rolle som underviser til at se anderledes ud end den, vi har måttet lære os. Men bliv ikke forskrækket eller afskrækket. Du skal ikke iføre dig narrens kappe eller fremføre *gøgler*ens spil. Du skal bare være dig selv og se de muligheder, som ligger spundet ind i narrens følge.

Et eller andet sted i mine gemmer har jeg nogle papirer fra min uddannelse til gymnastikdirektør, som instrumentelt beskriver, hvordan vi skulle klæde os, optræde, tale, hilse, opstille m.m. Min narrestreg er, at jeg har forsøgt at gøre lige modsat. Mine tanker her og i min kommende bog »Pædagogik for forrykte« (udk. foråret 1989) er en del af mit oprør. Som symbol har jeg valgt narren. Ikke den vanskabte nar som er en tragisk skæbne. Han er den *udspillede nar*, »*the verry fool*«,

som repræsenterer den *ukontrollerede galskab*.

Min nar er den *spillede nar*, »*the merry fool*«, som puster liv i drømmen om fantasiens og fællesskabets utopi. Hos ham finder vi den *kontrollerede galskab* — *det forrykte*.

¹⁾ Den ekspressive idræts tesar vil stimulere til en levende fysisk aktivitet som ønsker at skabe:

En deltager,
som tror han er nogen,
som stoler på sin egen kraft,
som er lydør i samspelet med andre,
som kan deltage i en aktivitet på egne præmisser,
som lader teknikken være underordnet helheden,
som finder lysten i nuet,
som formulerer sine oplevelser,
som accepterer det irrationelle,
som kender sin grænser og er nysgerrig efter at flytte dem.

I en model,
som har generende effekt,
som søger kvaliteten i det mangfoldige.

Johan Borghäll, Institut for idræt, Odense universitet
(oversættelse: Jørgen Povlsen, Institut for idræt, Odense universitet)

Årets gang

Træk af skolens indre liv

Under navn af decentralisering og begrundet i øget selvforvaltning fungerer tilskudsloven nu. Den decentrale beslutningsproces giver ledelsen øget ansvar for at bringe alle personalegrupper i en situation, hvor de får mulighed for at ytre sig på egne og andre gruppers vegne.

I takt hermed er det lettere at nedskære den offentlige forvaltning, idet store dele af statsadministration og kontrol nu ligger decentralt hos ledelsen på de enkelte skoler.

På regionale møder har højskolerne drøftet, om vi skal have den atten år gamle højskolelov afløst af en ny, som er i overensstemmelse med dagens praktiske højskolevirksomhed. Der er overvejende positiv holdning til en ny lov.

Højskolevirksomheden

Men ellers har der været fuld tryk på kedlerne i 1988. Fuld skole gør os taknemmelige over for den kreds, der står bag skolen, og de mennesker, der tror på DJI. Sidste elevhold bragte os mange glæder. De ældgamle højskoleledere om at kunne frisætte de mange kreative og menneskelige ressourcer hos eleverne skete, og bidrog til en selvforstærkende optimisme.

Selv om vi fra organisationsside ofte — og med urette — bebrejdes, at vi ikke i tilstrækkelig grad prioriterer lederarbejdet, er det min faste overbevisning, at vore elever bliver bredt kulturelt funderet til at påtage sig ansvaret for sig selv og de mennesker, der ønsker at blive ledet.

Den jyske Idrætsskole tilbyder fortsat den lederuddannelse, som i stigende grad er påkrævet, når et samfund i en omstillingsproces har brug for mennesker, der tør tage et ansvar. At lede er mere end at instruere.

Vor »jolleflåde« ligger i smult vand. Vi har afsluttet vor store investering i de 4 sejlførende joller. Eleverne får på grundperioden alle en kort, men spændende indføring i sejlads, som naturligt relateres til den kulturelle sammenhæng, hvori disse både har været og muligvis stadig har en plads.

Vor næste store undervisningsinvestering ligger inden for medieområdet, idet vor tilslutning til det lokale hybridnet bringer os direkte ind i problemkomplekset »zapning«, hvor udbuddet af kanaler tvinger os til kvalificerede tryk. Tilslutningen rummer samtidig den mulighed,

at vi selv kan lave godt fjernsyn og sende til vore nærmeste naboer.

Valgfagsområdet får herved tilført en ny dimension til glæde måske især for drengene. Spørgsmålet trænger sig på, om vi ikke skulle slå nogle valgfag sammen i større blokke, der har samme udtryksmiddel.

Personale

Det er en stabil personaleskare, der er ansat på DJI, idet det er de samme ansigter, du vil møde, når du besøger os. Kunne det tænkes, at årsagen var, at det er en rimelig god arbejdsplads?

Den 6. november fejrede vi Karens og Maries 25 års jubilæum. Uden at skulle forkleine nogen, har disse to betydet utroligt meget for vor hele virksomhed.

Ved dette undervisningsårs start fastansattes cand. mag. Torben Espersen med hovedansvar inden for boldspilområdet og idrætsteorien.

Den fortsatte arbejdstidsnedsættelse betyder, at vi får mulighed for at ansætte en kvotalærer, således vi kan fastholde den samme undervisningsressource som før.

Renovering

I årets slutning fik skolen sit eget kraft/varmeværk, hvor vi vha. maskinel udnyttelse af naturgassen kan få elektricitet, der i meget store perioder kan dække vort eget strømbehov. I de perioder, hvor vi har overskud af el, sælger vi til kommunen. Som væsentlig sidegevinst får skolen overskudsvarme, som kan bruges til opvarmning af skolen. Hertil kommer at vi vil kunne benytte svømmebassinet som kølelegeme. I de ikke så energikrævende måneder vil vi derfor kunne opvarme vandet og dermed forlænge den periode, hvor vi tilbyder svømmeundervisning. Jeg ser frem til nogle gode perioder, hvor vi har en del vandaktivitet på DJI. Der vil ikke være undskyldninger for ikke at bade til elevstævnet. Projektet er udsprunget af økonomiske grunde, men det er vort håb, at vi samtidig får et renere miljø på skolen.

Det er desuden besluttet at påbegynde en renovering af alle 60 elevværelser, således at alt inventar udskiftes. Det bliver et større puslespil at få dette elevhold ud og ind af gamle og nye værelser, men vi håber naturligvis, at vi i fælles interesse, får det afsluttet under konstruktive kaotiske forhold. Vi har haft et par prøveværelser opstillet, og udvalget har valgt et let og smagfuldt værelse. De gamle værelser har tjent skolen i 30 år og er kassable. Vi håber herudover til vor 50 års fødsels-

dag i 1992 at få bygget helt nye værelser, hvor det nye inventar kan indgå.

Kursusvirksomheden

Den jyske Idrætsskole har flere gange stået i de positive problemer, der er forbundet med et meget stort pres fra specialforbund og organisationer, når de ønsker at benytte vort kursuscenter og højskolen. Jeg vil her takke alle parter for at der altid er fundet en god løsning. Idrættens folk er heldigvis uformelle aktivister. Jeg vil i øvrigt henvise til kursusinspektørens beretning.

Team Danmark

Hovedeliteidrætscetret i fodbold tager tilløb. Året 1988 var de nødvendige forberedelsers periode. I en række samarbejds møder har begge parter fremlagt ønsker og planer, og i intet tilfælde er parternes integritet blevet anfægtet. Jeg ser frem til 1989 som jubelåret, hvor centerets rige muligheder bliver brugt og dermed kan bidrage til en ny udviklingsperiode for DBU. Den rationelle udnyttelse herunder også den idémæssige udnyttelse af et hovedcenter betyder, at flere forbund kan se ideerne og derfor søger DJI/DIF. Jeg ser frem til en frugtbar symbiose.

Idrætsmuseum

Ved hjælp af en meget dygtig faghistoriker, Arne Rabeck, præsterer vi stadig små »mirakler«. Vi fik rejst en kvalificeret udstilling om idræts pioneren Holger Nielsen. Den blev senere udstillet i Vejle og i Idrættens Hus i Brøndby. Vi overvejer at udgive en bog i samme anledning. Bliver det til forlagsvirksomhed? Til Vejle Gymnastikforenings 100 års fødselsdag har AR lavet en historisk årbog, og idrætsmuseet skal lave en idræthistorisk udstilling til DBU's 100 års fødselsdag, der også skal holdes i Vejle ifm. UEFA-stævnet i maj 1989.

Året 1988 var som mange af de forudgående et travlt arbejdsår. Det bliver ikke mindre travlt de kommende år for at kunne fastholde de økonomiske muligheder, der er forudsætning for idémæssige landvindinger. I stigende grad må skolen være selvfinansierende, idet statsmidlerne beskæres. Ingen klynkeri — blot fair kamp.

Jeg vil takke alle medarbejdere for deltagelse i kampen og ønsker alle en god jul og et frugtbart nyt år.

Ole Worm

Elevforeningen

»at vedligeholde forbindelsen mellem skolen og dens gamle elever og mellem eleverne indbyrdes...«

Dette er et udpluk fra elevforeningens formålsparagraf, vi arbejder i bestyrelsen på flere fronter for at opfylde lovene.

I vores elevforeningsarbejde er det meget vigtigt, at vi kender så mange som muligt af DJI's gamle/nuværende elever.

F.eks. hvis vi skal kontakte årgange i f.m. jubilæum er vores bedste kanal til et personligt kendskab til en/flere fra årgangene.

Ved personlige kontakter er det nemmere at ajourføre vores medlemskartotek, og vi har større indblik i dagliglivet på DJI, samt i hvad der sker med DJI'ere efter endt ophold.

Altsammen arbejde for at opfylde elevforeningens formålsparagraf, hvori det også hedder: »medvirke til at løse opgaver og interesse for DJI og højskolen i almindelighed«.

Foruden at komme på skolen flere gange om året har vi i elevforeningens bestyrelse desuden muligheden for at deltage i elevernes Norgestur, mod alm. betaling forstås.

Norgesturen er et vigtigt led i opholdet på DJI, og ved at elevforeningen er repræsenteret dér, har vi en fantastisk mulighed for at »lære elevholdet at kende«. Vi kan være med eleverne på fjeldet om dagen, i pejsestuen om aftenen etc.

For en gangs skyld er der også mere tid til at tale med skolens lærere end til daglig, når vi kommer til vores bestyrelsesmøder i weekends. Vi kan få drøftet evt. opgaver, som vi i foreningen skal være med til at løse, og vi får et mere detaljeret indblik i de ting, der rører sig på skolen.

På Norgesturen oplever vi hinanden væk fra de sædvanlige roller — folk ser nu anderledes ud med hovedet begravet i sne!

Vi håber, at vi på trods af det store udbud på underholdningssiden — Superchance, Lykkehjul m.m. kan trænge igennem med en venlig julehilsen til foreningens medlemmer og venner på og af skolen.

*F. elevforeningen
Pia Rask*

Elevforeningens bestyrelse pr. 1. oktober 1988

Formand:	Pia Rask Skovhaven 91 5320 Agedrup	Tlf. 09 10 71 13
Næstformand:	Keld Thomsen Rørmosevej 29, st. tv. 2400 København NV	Tlf. 01 67 66 57
Kasserer:	Carsten Lang Petersen Smalager 13 7120 Vejle Øst	Tlf. 05 81 41 84
Sekretær:	Søren Jørgensen Hammelmosevej 56 9382 Tylstrup	Tlf. 08 26 25 50
	Lene Bach Sørensen Drechselsvej 10 8600 Silkeborg	Tlf. 06 81 11 27
	Helle H. Hansen Kollegievej 9 B, v. 50 7300 Jelling	
	Kim Sandvold Almegaards Kaserne UDDKMP/BV 3. deling 3700 Rønne	
Suppleanter bestyrelsen:	Lone Pors Andersen Lange Gyde 5 B, 5300 Kerteminde Tlf. 09 32 42 57	Annette Mogensen Åkjærvej 10 6000 Kolding Tlf. 05 53 26 24
Revisorer:	Gunnar Jensen Parkvej 7, Visby 6261 Bredebro Tlf. 04 76 35 58	Henning Rasmussen Ternevej 82 5210 Odense NV. Tlf. 09 16 48 76

Foreningens postgirokonto er 8 04 19 70 på kassererens adresse.

Elevmøde og jubilæumssammenkomst 1989

Den jyske Idrætsskole og elevforeningens bestyrelse indbyder til

ELEV MØDE

lørdag/søndag den 12.-13. august

Alle medlemmer af elevforeningen vil omkring 1. juli få tilsendt indbydelse og program for mødet, som skolen og elevforeningen i samarbejde forhåbentlig kan gøre så interessant og spændende, at mange tidligere elever får lyst til at deltage aktivt i alle arrangementer. Tag gerne kone/mand/veninde og børn med.

Mødeafgiftens størrelse vil blive meddelt på indbydelsen. En giroblanket til indbetaling og tilmelding tilsendes, og vi beder alle, der ønsker at deltage, *tilmelde sig skriftligt i forvejen* af hensyn til indkvartering og bespisning.

Har I selv overnatningsmuligheder i form af telt eller campingvong, så medbring disse ting. Angiv det på tilmeldingsblanketten.

Tilmeldelser og indbetaling skal være skolen i hænde

senest tirsdag den 1. august

JUBILÆUMSSAMMENKOMST

Alle jubilarer fra årgangene:	1963/64	og	64	(25 år)	
1948/49	og	49	(40 år)	1968/69	(20 år)
1958/59	og	59	(30 år)	1978/79	(10 år)

vil få en særlig indbydelse til jubilæumssammenkomsten, som afholdes

lørdag, den 12. august kl. 11.30

Vi håber, at mange tidligere elever fra de nævnte årgange vil møde op. Prøv snarest muligt at kontakte jeres årgangskammerater — send deres adresser til skolen — og få dem til at komme den 13. august.

Sæt allerede nu kryds i kalenderen ved den 12.-13. august og reserver denne weekend til elevmødet.

Skolen og elevforeningen ønsker på gensyn til alle tidligere elever fra Den jyske Idrætsskole.

Ole Worm/Pia Rask

Den jyske Idrætsskoles medarbejdere

På Den jyske Idrætsskole er der pr. 1. december 1988 ansat 50 medarbejdere, hvoraf 23 er heltidsbeskæftigede, og 27 arbejder på deltid. Medarbejderne fordeler sig på følgende måder:

Administration

Thue Damgaard, forretningsfører
Bitten Paulsen
Ragnhild Wind

Mie Wallenstein Olesen
Aranja Setnik
Poula Skovbjerg Johnsen

Lærerstab:

Ole Worm, forstander
Torben Esbersen
Alice Grønberg
Torben Holmgaard
Signy Jensen
Bent Lyngholm
Lischen Lyngholm
Hans Lauge Petersen
Jytte Poulsen
Carsten Rasmussen
Jørn Richter
Mogens Rieks
Ingebjørg Sandø
Flemming Westh

Rengøring:

Marie Lisby
Sonja Dam Jensen

Praktisk arbejde:

Finn Lodahl, pedel
Kaj Møller
Knud Erik Nielsen
Anker Nielsen
Jørn Rathleff

Kursuscenter:

Ulrik Lauridsen, kursusinspektør
Anna Greta Sørensen
Hanna Jensen

Kiosk:

Åse Christoffersen
Marianne Nielsen
Marie Louise Møller Pedersen

Det idræthistoriske aktivitetscenter:

Arne Rahbek

Bestyrelsen:

Inger Engberg, formand
Flemming Kristensen, næstformand
Allan Jahnsen
Peter Sikær Kristensen
Henning Rasmussen
Per Baden, suppleant
Niels Henning B. Mikkelsen, suppleant

Køkken:

Ellen Thomsen, økonoma
Karen Troelsen
Anne Agergaard
Edna Brøndum
Grethe Fuglsang Damgaard
Elinor Hansen
Karen B. Hansen
Hanne Holm
Tina Holmgaard Hansen
Inga Jensen
Else Kristensen
Rita Kølback
Anne Grethe Mikkelsen
Bente Hilda Mortensen

Vinterskolen 1987/88

Helene Hebsgaard Andersen	J. Åkjærvej 17, 8400 Ebeltoft
Kirsten Eskelund Andersen	Lindholmvej 18, 5250 Odense SV
Jane Bohnsen	Hjulbjergvej 129, 8270 Højbjerg
Tina Boldt	Bøgesangervænget 42, 5210 Odense NV
Mitzi Merete Brandt	Ryhaven 35, 8210 Århus C
Diana Callesen	Gøngeherred 11, 3700 Rønne
Marian Christensen	Stormgade 3, 3390 Hundested
Anne-Kirstine Fjeldsø	Ravnehøjvej 14, 8831 Løgstrup
Lone Kynne Frandsen	Voldbygårdvej 5, 8653 Them
Lene Frensdorf	Nylandsvej 235, 4600 Køge
Borghildur Freydsdottir	Helgamagrastrati 47 A, Akneyri, Island
Kirsten Grosen	Østparken 30, 6690 Gørding
Hanne Østergård Hansen	Tornsangervej 4, 5550 Langeskov
Helle Hovgård Hansen	Sønderhedevej 10, 6623 Vorbasse
Herdis Hansen	Faurlundvej 16, 6760 Ribe
Mona Gammelgård Hansen	Lundtangvej 70, 6855 Outtrup
Kit Juel Hansen	Rødkælkevej 11, 3660 Stenløse
Lisbeth Thorup Hansen	Vesterkobbøl 6, 6280 Højer
Susanne Valsted Eskamp Hansen	Christiansgade 86, 2 mf., 5000 Odense
Tina Bau Hansen	Hedevej 71, 9990 Skagen
Hanne Hiis	P. Malmkjærvej 9, Sejl, 8600 Silkeborg
Dorte Jensen	Gammeltoft 5, 6382 Tørsbøl
Karen Damgaard Jensen	Slugten 2, Hald Ege, 8800 Viborg
Liza Kjær Jensen	Kærvej 18, Endeslev, 4652 Hårlev
Lone Jensen	Bjerregade 16, st. 8700 Horsens
Lone Overgaard Jensen	Anchersvej 71, 7000 Fredericia
Susanne Rose Jensen	Søbyvej 40, 5610 Assens
Anette Jørgensen	Tordenskjoldsgade 1, 6700 Esbjerg
Lillian Thusgaard Kristiansen	Røddinglundvej 10, 7480 Vildbjerg
Anne-Marie Larsen	Savmøllen 13, 6800 Varde
Linda Omel Madsen	Hvidovregade 45B, 2650 Hvidovre
Susanne Strunge Madsen	Grønnegade 11, 2 th. 7430 Ikast
Marianne Mikkelsen	Gyllingnæsvej 31, 8300 Odder
Janne Mouritsen	Hirsevej 4, 8900 Randers
Trine Gaarde Nielsen	Næbbevej 12, 4560 Vig

Hanna Noren	16, Ch. des Grandes Vignes CH-1242 Satigny, Schweiz
Birte Ladefoged Olsen	Birkebakken 11, 8520 Lystrup
Gitte Tycho Olsen	Bredkær Rende 4, 8250 Egå
Bodil Pedersen	Grønlandsparken 200A, 6710 Esbjerg N
Diana Pedersen	Skovvejen 18, 4050 Skibby
Gitte Pedersen	Frydsvej 41, 1. th., 8700 Horsens
Karin Lederballe Pedersen	Tornballevej 83, 8381 Mundelstrup
Kirsten Pedersen	Gentoftegade 34, 1 th., 2820 Gentofte
Tinna Annette Pedersen	Lærkevej 35, 5772 Kværndrup
Betina Øbo Pedersen	Veksøvej 137, 2700 Brønshøj
Rikke Busk Pejdal	Hornbækvej 513, 3080 Tikøb
Bitten Bruun Petersen	Ubberupvej 29, 3310 Ølsted
Lone Petersen	Nyvangsvej 14, 1 th., 5000 Odense C
Lene Rask	Egevej 4, 7361 Ejstrupholm
Gunvor Ejstrup Rasmussen	Bisserup byvej 29, 4243 Rude
Jeanet Vejdi Riis	Banevangen 9, 3700 Rønne
Bente Holstein Rotwitt	Holmsmindevej 10, 6640 Lunderskov
Henriette Sakæussen	Poul Hansensvej 92, 3951 Christianshåb
Lisa Ejbye Schmidt	Bretagnevej 34B, 3100 Hornbæk
Mette Schou	Kunnerupvej 115, 8361 Hasselager
Siri Claudia	Aldersrogade 43A, 3 th., 2200 Kbh. N
Charlotte Strøyberg	Edv. Niemanns Vej 6, 9000 Ålborg
Marianne Sørensen	Skolebakken 6, 8732 Hovedgård
Marie Bech Sørensen	Marupvej 38, 6900 Skjern
Lone Seeger Wadt	Ingridsvej 39, 6000 Kolding
Mette Vig	Kirkebakken 8, 5250 Odense SV
Kirsten Ægidius	Nørre Alle 66 B, vær. 9, 8000 Århus

Patrick Andersen	Islandshøjparken 26, 2. tv. 2990 Nivå
Jesper Korsholm Billund	Degnebakken 8, 9830 Tårs
Bent Bjørnskov	Stormgade 3, 3390 Hundested
Søren Boysen	Stjerneparken 27, 6300 Gråsten
Kim Aarup Breide	Middelfartvej 271, 5200 Odense V
Dan Bredskov	Gartnervænget 39, 5240 Odense NØ
Matin Brock	Damgårdsvej 18, 9480 Løkken
Bent Christensen	Vejsmarkvej 21, 7880 Roslev
Jesper Bo Christensen	Snehvidevej 7, 9700 Brønderslev
Jesper Lind Christensen	Humlemarken 2 st., 3060 Espersgærde
Ole Bruun Christensen	Kongensgade 68, 6700 Esbjerg
Samuel Christensen	P.O. Boks 1066, 8200 Århus N
Jesper Danielsen	Broager 20, 6760 Ribe
Torsten Djælund	Ny Strandvej 9, 3060 Espersgærde
Torben Duus	I.P. Nielsensvej 11, 6310 Broager
Tom Sølvbæk Frederiksen	Vinkelvej 2, 6800 Varde
Torben Frølund	Enggårdsgade 48, 9000 Ålborg
Badollah Ghareh-Babaei	Lærkevej 23, st.th., 6600 Vejen
Franz Gejlsbjerg	Vester Fælledvej 69, 1750 Kbh. V
Sten Grimstrup	Dalslandsgade 8B, 303, 2300 Kbh. S
Thomas Elmar Hansen	Skonnertvej 3, 4040 Jyllinge
Kenneth Hedegaard	Bentzonsvej 4, st. tv. 2000 Kbh. F
Michael Henningsen	Kobbelskoven 57, 6000 Kolding
Ove Højlund	Grønholtvej 47, 3480 Fredensborg
Henrik Bro Jensen	Højenevej 127, 9700 Brønderslev
Niels-Jørgen Thoft Jensen	Løkkensvej 664, 9480 Løkken
Thomas Vestmark Jensen	Dankwart Dreyersvej 16, 5610 Assens
Michael Jeremiassen	Buntmagervej 16, 8900 Randers
Alan Kristensen	Bøgevej 51, 8382 Hinnerup
Hans Christian Lund Kristensen	Grønnegade 121, 1 th., 8000 Århus C
Finn Erik Kristiansen	Rosenvænget 34, 6800 Varde
Slawomir Kromski	Istedgade 7, 11 tv. 9000 Ålborg
Flemming Langberg	Helligkorsgade 1, v. 201, 6000 Kolding
Martin Larsen	Vesterbrogade 48, 3 th., 1620 Kbh.
Beter Breum Larsen	Marslevvej 29, st.tv., 5700 Svendborg
Roland Michel Lozon	Mylius Erichsensvej 77, 9210 Ålborg SØ
Per Mariussen	Varbjergvej 31, 5464 Brenderup, Fyn
Jens Maarup	Rugvangen 33, 7900 Nykøbing M

Hans Bæk Nielsen	Egevej 2, 9480 Løkken
Jesper Nielsen	Engelsborgvej 20, 6 st.tv., 2800 Lyngby
Henrik Olesen	Elverdalen 11, 4700 Næstved
Henrik Næsborg Olsen	Kildemosevej 3B, 3060 Esbersgærde
Jan Olsen	Højbygårdvej 2, 4960 Holeby
Carsten Pedersen	Gl. Skolevej 17, 7400 Herning
Poul Erik Beck Pedersen	Lilballevej 164, 6051 Almind
Preben Pedersen	Tinesvej 4, 9380 Vestbjerg
Søren Brandt Pedersen	Annavej 29, 7000 Fredericia
Jesper Petersen	Standvejen 62, 1 th, 3300 Frederiksværk
Thomas Aabling Petersen	Stellavej 15, 2 th., 2610 Rødovre
Thure Greval Petersen	Sct. Clemmingsgade 5, 6760 Ribe
Henrik Rasmussen	Blommehaven 14, 5320 Agedrup
Jan Rasmussen	Mørkhøjvej 4, 3, 2700 Brønshøj
Kim Sandvold	Morbærhaven 17-72, 2620 Albertslund
Jørn Schunck	Markedsvej 108, 9700 Brønderslev
Jan Skursch	Gyvelvej 10, Alnor, 6300 Gråsten
Carsten Skøtt	Sdr. Ringgade 10, st. th. 8000 Århus C
Eigild Smidt	Søndermarksvej 14, Arnum, 6510 Gram
Søren Skriver Sørensen	Stærkærvej 77, 8850 Bjerringbro
Eydun Gudlakur Svalbard	Frodba, 800 Tværá, Færøerne
Thomas Tarp	Carl Bertelsensgade 10, 8000 Århus C
Peter Vestergård	Kirkebakken 15, Vejrumbro, 8800 Viborg
Kalle Aaquist	Ole RLømersvej 10, 8900 Randers

Kursusvirksomhed

Dybt hælder året i sin gang,
snart ødes eng og lund,
farvel med al din lyst og sang,
du korte sommerstund!

Dette vers af C.J. Boye kan hos nogen få vemodigheden frem, men for os ansatte på DJI er efteråret og vinteren en periode, hvor vi stresser delvis af efter en travl og hektisk kursusperiode fra 1. maj til 1. september.

Lige så snart højskoleeleverne er rejst hjem ultimo april, overtager kursusafdelingen ansvaret for de 60 værelser. Først skal værelserne have en grundig rengøring. Der bliver sat ekstra senge på en del af værelserne, da disse ofte benyttes som 3-mandsværelser i sommerperioden. I perioder med spidsbelastning kan vi med benyttelse af skolen, Jomsborg og kursuscentret være oppe på omkring 300 kursister. Så er der tryk på lokaler, boldbaner og ikke mindst spisesalen.

På boldbanerne sprudler unge og ældre af livsglæde, mens sportsdanserne graciøst bevæger sig rundt i idrætshallen og gymnastiksalen. I træningssalen står en flok karatekæmpere anstændigt opstillet for at hilse på deres leder klar til endnu en koncentreret øvelse.

En flok fysisk og psykisk handicappede cykler fløjtende eller syngende rundt på løbebanen.

Svømmebassinet syder af glædesudbrud.

Jo, der er liv og glade dage!

Kursusperioden (de resterende 8 måneder) er kendetegnet ved kurser af mere teoretisk karakter — dog bortset fra weekend-kurserne.

Fysioterapeuterne får »forståelse og indsigt i pædagogisk problemstillinger og deres relation til pædagogisk praksis«.

Socialpædagogerne drøfter »det psykiske arbejdsmiljø på døgninstitutioner.«

Statsskattedirektoratet sidder med deres bunker af cirkulærer og behandler mere eller mindre fiktive skattesager.

Voksenpædagogisk Center afholder kursus i »Filosofiske temaer.«

Falck giver deres ansatte kursus i bl.a. hjertemassage. Derudover farer de på sidste kursusdag rundt og simulerer forskellige uheld, hvor også nogle af vore rengøringspiger involveres som medier f.eks. ind-

snusning af farlige rengøringsmidler, hvor de findes bevidstløse på badeværelser.

En enkelt øvelse bør fremhæves.

Umiddelbart efter elevstarten i september løb en »forstyrret og beruset« person rundt på 5 meter tårnet ved svømmebassinet. To Falck-folk klatrede op og forsøgte at tale ham til fornuft. Han protesterede voldsomt og truede med at smide dem ned fra de stormfulde højder. Nogle højskoleelever samledes på gangarealet og én af dem udbrød helt spontant: »Ja, de havde også en fed fest i går aftes.«

De mange autentiske »skuespil« giver os et lille indblik i Falck's dagligdag, ligeså vel som vi ser, hvilke problemstillinger andre erhverv har på deres arbejdsplads.

Vi har fuld forståelse for, at vore kursister efter frokosten tager overtøjet på og vandrer en tur i den dejlige Nørreskov.

I året 1988 har vi fået renoveret badeværelserne på 2. sal i kursuscentret. Alle værelser er blevet malet. Nye tæpper er lagt på i kontorgang og lederværelse. Et nyt pædagogisk værksted med skrivemaskine, kopimaskine m.m. er etableret.

På højskolen vil alle værelser inden for de kommende måneder blive renoveret, og vi glæder os til den kommende sommer at kunne tilbyde vore gamle kunder nye, lækre værelser. Vi håber, at nye kunder også finder vej til DJI i sommerperioden.

Året 1988 var også begyndelsen til en ny æra for DJI, idet vi i Team Danmark regie blev endelig etableret som Hovedcenter for Dansk Boldspil Union. Allerede i foråret blev et nyt vægttræningsrum taget i brug. Her kan vore højskoleelever og DBU kurser frit opholde sig for genoptræning af skadede led m.m.

Øvrige Team Danmark centre i Vejle og omegn har også mulighed for at benytte faciliteterne.

Aktiviteterne omkring Hovedcentret har i 1988 været fåtallige, men for 1989 er en del terminer allerede planlagt. Vi ser frem til et øget samarbejde omkring U/16 og U/18 Landsholdene samt juniorpige- og damelandsholdet.

1988 har været et år med to jubilæumsarrangementer. I maj måned havde Dansk Judo Union 40-års jubilæum, hvor ca. 200 mennesker mødte op til en festlig aften.

I oktober fejrede Dansk Gymnastik Forbunds Topkursus 25-års jubilæum. Igennem 25 år har dette kursus under dygtig ledelse af Signe

Troelsen haft til huse på DJI. Dette fejredes på festlig vis.

For os er det travle dage, men vi glædes over, at vore kunder gennem så mange år trofast vender tilbage år efter år.

Næste år, i 1989, skal vi være vært for DBU's 100-års jubilæumsarrangement »Europamesterskab for U/16 landshold«. Det bliver fjorten spændende dage, hvor personer med forskellig kulturel baggrund vil få lov til at opleve et stykke af Danmarks dejligste natur samt få del i vort køkkens lækkerier.

Vi ser frem til et nyt og spændende år og takker kursusledere, instruktører og deltagere for en god afvikling i året 1988.

Vi håber, at I også fremover vil søge til Den jyske Idrætsskole med jeres kurser.

På gensyn i 1989.

Ulrik Lauridsen
Kursusinspektør

Kursuskalender 1988

Januar

Dansk Volleyball Forbund
Dansk Handicap Idræts-Forbund
Falck
Dansk Volleyball Forbund
Inger Jazz
Handelsflåden
Falck
Dansk Boldspil-Union (møde)
DFTS (møde)
Dansk Idræts-Forbund/
Vejle Amt (møde)
Danmarks Cykle Union
Danmarks Trim komite
De Danske Skytte- Gymnastik
og Idrætsforeninger
Direktoratet for
Erhvervsuddannelse
Folkeskolens Idrætskonsulenter
(møde)
Dansk-Idræts Forbund/
Vejle Amt (møde)
Marseliesborg Hockey Club
Dansk Tennis Forbund
Dansk Idræts-Forbund
Dansk Boldspil-Union (møde)
Falck
Dansk Sejlunion
Dansk Boldspil-Union
DS-dommere
Tved Gymnastikpiger

Februar

Gymnasieskolernes
Idrætsforening
Danmarks Trim Komite

Dansk Cricket-Union
Østrigs Badminton Forbund
Danske Fysioterapeuter
Dansk Volleyball Forbund (møde)
Dansk Sejlunion
Falck
Dansk Idræts-Forbund/
Vejle Amt (møde)
MIKOS (møde)
Dansk Cricket-Forbund
Danmarks Cykle Union
Kvaglundskole, Esbjerg
Statsskattedirektoratet
Falck
Vejle Gymnastik Forening (møde)
Dansk Boldspil-Union
3- div. dommere
Socialpædagogernes Landsforbund

Marts

Socialpædagogernes Landsforbund
Dansk Idræts-Forbund (møde)
Danmarks Trim Komite
Farmaceutforeningen (møde)
Århus 1900
Socialpædagogernes Landsforbund
DFTS (møde)
Dansk Boldspil-Union
1. div. dommere
Skensved Idrætsforening
Falck
Dansk Sportsdykker Forbund
Dansk Idræts-Forbund
Skensved Idrætsforening
Dansk Boldspil-Union testkursus
Hjerteforeningen (møde)

Gørding Skole
Falck
Dansk Boldspil-Union
2. div. dommere
Danmarks Motor Union (møde)
Dansk Boldspil-Union testkursus
Jazzballet Inger
Torodd Norge
Raufoss Norge
Kongsvinger Norge

April

Kolding Seminarium
Dansk Volleyball Forbund (møde)
APU-skolen for
beskæftigelsesvejledere
De Danske Gymnastik-
og Ungdomsforeninger
Danmarks Motor Union
Dansk Idræts-Forbund
Dansk Gymnastik Forbund
Falck
Dansk Sportsdykker Forbund
(møde)
Dansk Volleyball Forbund
Bilka
Dansk Idræts-Forbund/
Vejle Amt (møde)
Statsskattedirektoratet
Falck
DFTS (møde)
Marselisborg Hockey Club
Danske Gymnastikorganisationer
Dansk Volleyball Forbund
(møde)
Dansk Skytte Union
De Danske Skytte- Gymnastik-
og Idrætsforeninger

Wärnamo, Sverige
Dansk Ride Forbund

Maj

Pensionistdage
Falck
Dansk Idræts-Forbund/
Vejle Amt (møde)
Dansk Ishockey Union
Dansk Idræts-Forbund, EDB-kursus
Dansk Volleyball Forbund
Friluftsliv-kursus
Suhmsgadeprojektet
Jydsk Boldspil-Union
Dansk Taekwon-Do Forbund
Enghaveprojektet
Dansk Boldspil Union, testlederkursus
Dansk Sportsdanser forbund (møde)
Krüger A/S
Økonomaforeningen
Viborg Amt — alternativ voksenprøver
Dansk Boldspil-Union, dommerkursus
Dansk Boldspil-Union, juniorpiger
Dansk Gymnastik Forbund (møde)
Dansk Judo Union
Psykisk udviklingshæmmede
Socialpædagogernes Landsforbund
Dansk Idræts-Forbund/
Vejle Amt (møde)

Juni

Socialpædagogernes Landsforbund
Dansk Volleyball Forbund
Dansk Socialrådgiver Forening
Psykisk udviklingshæmmede
Dansk Idræts-Forbund/
Vejle Amt (møde)
Dansk Idræts-Forbund

Dansk Boldspil-Union
juniorpiger
Dansk Boldspil-Union
dreng-unionstævne
Dansk Boldspil-Union
landsturnering 14-17 årige
Dansk Volleyball Forbund
talenttrup
Dansk Volleyball Forbund
Dansk Gymnastik Forbund
(møde)
Dansk Volleyball Forbund
Familiekursus
Dansk Boldspil-Union
ungdomstrænere
Dansk Boldspil-Union
seniortrænere
Dansk Boldspil-Union
U-18

Juli

Dansk Boldspil-Union U-18
Familiekursus
Dansk Boldspil-Union
ungdomstævne
Humblebæk Boldklub
Dansk Boldspil-Union
medier
Dansk Boldspil-Union
ungdomstrænere
Dansk Boldspil-Union
medier
De Danske Gymnastik-
og Ungdomsforeninger
Dansk Boldspil-Union
seniortrænere
Dansk Boldspil-Union
seniortrænere

Dansk Judo Union
Dansk Sportsdanserforbund
Københavns Boldklub
Ålborg Karateskole
Dansk Sportsdanserforbund
Dansk Sportsdanserforbund (TDK)
ASSE (studenterudveksling)
Dansk Gymnastik Forbund (møde)

August

Dansk Boldspil-Union, Ds dommere
Jysk Sportsdanserforbund
Psykisk udviklingshæmmede
Odense Boldklub
Valsemøllen, Esbjerg
Brændekjærskolen, Kolding
Dansk Handicap Idrætsforbund
(møde)
Old Boys
Kertemindegns Friskole
Dansk Boldspil-Union
damelandsholdet
Rotary (besøg)
Danmarks Trim Komite
Dansk Fodboldommer-Union
Dansk Handicap-Idræts-Forbund
Dansk Volleyball Forbund
Dansk Gymnastik Forbund (møde)
Fysiklærerforeningen
Socialpædagogernes Landsforbund
Seligmansskolen (Idrætsdag)
Vejle Hockey Club
Dansk Volleyball forbund
Århus/Esbjerg Gymnastik &
Ungdomsforeninger
Falck
DFTS (møde)

September

Dansk Idræts-Forbund/
Vejle Amt (møde)
De Danske Gymnastik &
Ungdomsforeninger
Dansk Sportsdykker Forbund
Taulov Idrætsforening
Dansk Idræts-Forbund
Falck
Kaalbye A/S
Dansk Gymnastik Forbund
Grand Prix
Dansk Gymnastik Forbund
insp. kursus
Dansk Skiforbund
Socialpædagogernes Landsforbund
Dansk Boldspil-Union (møde)
SID (møde)
Silkeborg Badminton Club
Danske Gymnastikorganisationer
Dansk Gymnastik Forbund
børnegymnastik
Dansk Gymnastik Forbund
sydkredsen
Falck
Socialpædagogisk Landsforbund,
Vejle Amt
Dansk Boldspil-Union (møde)
DIS study Program (besøg)
Dansk Erhvervsvejlederforening
Posten IF, Århus
Falck
Fjordager Badminton Club

Oktober

Dansk Gymnastik Forbund (møde)
Sports Pharma (møde)
Dansk Idræts-Forbund

Danske Gymnastikorganisationer
Socialpædagogernes Landsforbund
MIKOS (møde)
Danmarks Trim Komite
Dansk Volleyball Forbund
Jysk Amatørbokse Union (møde)
Herning Seminarium (Idrætslinien)
Dansk Idræts-Forbund/
Vejle Amt (møde)
Voksenpædagogisk Center,
København
Økonomaforeningen
Dansk Ride Forbund
Dansk Boldspil-Union U 16
Dansk Boldspil-Union testkursus
Dansk Boldspil-Union
damelandsholdet
Dansk Boldspil-Union testkursus
Landskontoret 4 H
Sports Pharma (møde)
Dansk Boldspil-Union testkursus
De Danske Gymnastik &
Ungdomsforeninger
Dansk Automobil Sports Union
(møde)
Gymnasieskolernes
Matematiklærerforening
Gymnasieskolernes
Idrætslærerforening
DFTS (møde)
Dansk Gymnastik Forbund topkursus
Sports Pharma (møde)
Falck

November

Falck
Dansk Boldspil-Union
Farmaceutforeningen

Dansk Gymnastik Forbund
Falck
APU Skolen for
 beskæftigelsesvejledere
Silkeborg Badminton Club
Dansk Handicap Idræts-
 Forbund (møde)
Falck
Danske Fysioterapeuter
Dansk Volleyball Forbund
Danmarks Olympiske Komite
Dansk Gymnastik Forbund
 sydkredsen
Inger Jazz
Falck
APU skolen for
 beskæftigelsesvejledere
Dansk Gymnastik Forbund
 (møde)

DFTS
Socialpædagogernes
 Landsforbund
Inger Jazz

December
Armton
Socialpædagogernes Landsforbund
Dansk Boldspil-Union
 instruktørsamling
Falck
ALKA forsikring
Dansk Sejlunion
Dansk Idræts-Forbund/
 Vejle Amt
Falck
Larsen & Nielsen A/S

Idrætshallerne på DJI benyttes i vinterhalvåret af lokale foreninger til træning
— HIVO, MIKOS, VIF, Bredballe IF, VAF.

